

OKRESNÝ SUD MARTIN	
HOUD: 14:30	LHN
110/52/2011-608	
DÁTUM: 5709010751	
KOLEK V SÚKVE:	
PODANÉ OSOBNE	OHĽADEFLOPENIE
ZADANÉ OSOBNE: 11	ZADANÉ ELEKTRONICKE: 1018

UZNESENIE

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu [REDAKTOVANÉ]
 a súdcov [REDAKTOVANÉ] a [REDAKTOVANÉ] na verejnom zasadnutí
 konanom [REDAKTOVANÉ] prejednal odvolania podané obžalovaným [REDAKTOVANÉ]
 a poškodeným [REDAKTOVANÉ] proti rozsudku Okresného súdu Martin,
 č.k. 2T/92/2009-564 z 25.2.2011 a jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaného [REDAKTOVANÉ] a poškodeného
 [REDAKTOVANÉ] zámietá, pretože nie sú dôvodné.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Martin, č.k. 2T/92/2009-564 z 25.2.2011 bol
 obžalovaný [REDAKTOVANÝ] uznaný za vinného, že:

1/ dňa [REDAKTOVANÉ] uzavrel s veriteľom [REDAKTOVANÉ], nar.
 [REDAKTOVANÉ] písomnú zmluvu o pôžičke, na základe ktorej mu bola veriteľom v hotovosti
 poskytnutá suma 2 040,- GBP, čo činilo sumu, podľa vtedy aktuálneho kurzu Národnej
 banky SR, 123 169,- Sk (4 088,46 Eur), tento dlh sa zaviazal vrátiť do [REDAKTOVANÉ], pričom
 [REDAKTOVANÉ] ústne prisľúbil pri uzatváraní zmluvy, že poskytnuté finančné
 prostriedky výhodne zhodnotí investovaním v zahraničných bankách a vráti mu ich
 s 20 %-ným navýšením, i keď v čase uzavretia zmluvy nemal žiadnu konkrétnu
 vedomosť o možnosti investovania v zahraničných bankách a tieto peniaze ani uvedeným
 spôsobom neinvestoval, požičanú sumu v lehote splatnosti nevrátil, čím spôsobil
 [REDAKTOVANÉ] škodu vo výške 4 088,46 Eur (123 169,- Sk),

2/ v období od [REDACTED] do [REDACTED] vylákal a prevzal v [REDACTED] od [REDACTED], na základe písomných aj ústnych zmlúv o pôžičkách, pod ústnym príslúhom investovania peňazí v zahraničných bankách a ich následného výhodného zhodnotenia nasledovné sumy:

- 200 000,- Sk (6 638,78 Eur) dňa [REDACTED], splatná do [REDACTED] v sume 215 000,- Sk (7 136,69 Eur),
- 207 000,- Sk (6 871,14 Eur) dňa [REDACTED], splatná do [REDACTED] v sume 230 000,- Sk (7 634,60 Eur),
- 30 000,- Sk (995,82 Eur) v priebehu roka [REDACTED]
- 100 000,- Sk (3 319,39 Eur) v [REDACTED]
- 60 000,- Sk (1 991,64 Eur) dňa [REDACTED], splatná [REDACTED] v sume 66 000,- Sk (2 190,80 Eur),

obžalovaný a poškodený uzatvorili viacero ďalších zmlúv o pôžičke, na základe ktorých však neboli reálne poskytnuté finančné prostriedky obžalovanému zo strany [REDACTED]. Tieto slúžili na predĺženie splatnosti reálne poskytnutých pôžičiek, posledná lehota splatnosti bola dňa [REDACTED]. Príslub investovania peňazí v zahraničných bankách bol zo strany [REDACTED] len fiktívny, v čase prevzatia uvedených súm nemal žiadnu konkrétnu vedomosť o možnosti investovania v zahraničných bankách a tieto peniaze ani uvedeným spôsobom neinvestoval, ani v predĺženej lehote splatnosti požičané finančné prostriedky veriteľovi nevrátil, čím spôsobil škodu [REDACTED]

[REDACTED], vo výške 19 816,77 Eur (597 000,- Sk),

svojím konaním v bodech 1/ a 2/ spôsobil celkovo škodu vo výške 23 905,23 Eur (720 169,- Sk),

čím spáchal pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. Za to bol odsúdený podľa § 221 ods. 2, § 36 písm. j), § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba vo výmere 30 mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkázal poškodených [REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED], s nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z [REDACTED] vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, po vysvetlení významu rozhodnutia súdu a poučení o opravnom prostriedku obžalovaný uviedol, že sa vyjadrí v zákonnej lehote, prokurátorka uviedla, že sa vyjadrí v zákonnej lehote, a poškodený [REDACTED] uviedol, že sa vyjadrí v zákonnej lehote.

Dňa [REDACTED] bolo súdu prvého stupňa doručené odvolanie obžalovaného [REDACTED] podané prostredníctvom obhajcu, proti rozsudku Okresného súdu Martin, sp.zn. 2T/92/2009 zo dňa 25.2.2011 s tým, že odvolanie písomne odôvodní po doručení písomného vyhotovenia rozsudku.

Dňa [REDACTED] boli súdu prvého stupňa doručené dôvody odvolania obžalovaného. Obžalovaný [REDACTED] svoje odvolanie odôvodnil nasledovne:

„V obidvoch bodoch napadnutého rozhodnutia súd konštatuje, že obvinený sa dopustil prečinu podvodu na tom skutkovom základe, že mal od poškodených vylákať poskytnutie spolu šiestich požičiek s tým, že tieto nimi požičané finančné prostriedky bude investovať v zahraničných bankách, ktoré tvrdenie bolo nepravdivé a týmto tvrdením mal obvinený uvádzať poškodených do omylu. Súd konštatoval, že uvedený záver si osvojil a prijal za pravdivý na základe zhodných výpovedí poškodených ako aj na základe toho, že neuveril nevieryhodne vyzerajúcej výpovedi [REDACTED] na základe toho, že obvinený začal splácať dlžné čiastky až po podaní trestného oznámenia, pretože sa značkovo obliekal, mal motorové vozidlo a ponúkal vysoký úrok za požičanie peňazí. K uvedených „presvedčujúcim“ argumentom a dôkazom sa však obvinený v celom priebehu trestného konania ako aj hlavného pojednávania zrozumiteľne a jasne vyjadroval a poskytol dostatočné množstvo dôkazov svedčiacich práve v jeho prospech a spochybňujúcich tvrdenia poškodených, najmä poškodeného [REDACTED] staršieho, z ktorých čiastočne niektoré uznal za pravdivé aj súd.

K jednotlivým argumentom, ktoré mali byť dôvodom, pre ktoré bol obvinený [REDACTED] uznaný za vinného zo spáchania trestného činu podvodu, uvádzam, že ad argument o vierohodnosti zhodných výpovedí poškodených – je nevyhnutné uviesť, že jedine a len výpovede poškodeného [REDACTED], ktorý v celom konaní ako jediný vystupoval aktívne a doslova vtiahol aj svojho syna do vedenia tohto konania. Opakovane sa vyjadroval, že jeho jediným úmyslom je dosiahnuť vrátenie požičaných peňazí a je zrejmé, že tvrdenie o príslübe investovania peňazí v zahraničných bankách si vymyslel. Obvinený opakovane zdôrazňoval a ničím nebola spochybnená pravdivosť jeho výpovede v tom, že spočiatku komunikoval a obchodoval len s [REDACTED] a to opakovane, pričom tento bol veľmi spokojný s tým, že vedel jeho investície - pôžičky výhodne zhodnotiť, vždy mu ich v dohodnutej lehote splatnosti aj s navýšením vrátil. Následne mu [REDACTED] oznámil, že aj jeho otec má záujem na zhodnotení jeho úspor a preto bez uvádzania nepravdivých informácií o spôsobe investovania alebo zhodnotenia peňazí, uzavrel aj zmluvy o pôžičkách s [REDACTED]. Podstatnou skutočnosťou je to, že ani jeden z poškodených sa nezaujímal o to, kam peniaze investuje, zaujímal sa len o výnosy z týchto pôžičiek. K možnosti vzniku nejakej formy presvedčenia, že peniaze požičané obvinenému tento bude investovať v zahraničných bankách, mohlo dôjsť jedine zo subjektívneho presvedčenia poškodených, ktoré mohlo eventuálne vzniknúť len z toho dôvodu, že v priebehu roka [REDACTED] mohol obvinený pri rozhovoroch s [REDACTED] [REDACTED] tomuto spomenúť, že sa mu v podnikaní darí, a že bude mať možnosť uzavrieť zmluvu s bankou [REDACTED], na základe ktorej bude môcť pre túto banku vykonávať obchody. Z uvedeného je zrejmé, že záver súdu o uvedení poškodených do omylu tvrdením o investovaní v zahraničných bankách je spochybniteľný a súd nemal k dispozícii žiadne dôkazy, ktorými by mohol overiť pravdivosť výpovedí poškodených. Preto mal súd postupovať v súlade so zásadou, že v pochybnostiach má rozhodnúť v prospech obvineného.

ad argument o nevierohodnosti výpovede svedka [REDACTED] – súd uvádzá, že jeho výpoved' sa javí byť nevieryhodná z dôvodu jej všeobecnosti a nejasnosti. Podľa názoru obvineného [REDACTED] je jasne a zrozumiteľne súdu vysvetlil, že finančné prostriedky na realizáciu svojho podnikateľského zámeru si požičiaval aj od obv. [REDACTED]

ktorému ich vracal zhodnotené. Vysvetlil aj to, ako došlo k situácii, že obv. [REDACTED] nemohol vrátiť finančné prostriedky, ktoré mu obv. [REDACTED] požičal, ako následne uznal svoj záväzok voči obv. [REDACTED] a čiastočne ho aj splnil. Nie je žiadny logický ani právny dôvod spochybňovať dôveryhodnosť jeho výpovede, z ktorej jednoznačne vyplýva, že [REDACTED] bol osobou, u ktorej obv. [REDACTED] zhodnocoval peňažné prostriedky od poškodených ako aj to, že práve neschopnosť [REDACTED] vrátiť obvinenému peňažné prostriedky, ktoré mu obvinený zveril, bola dôvodom, prečo obvinený nebol schopný vrátiť pôžičky poškodeným.

ad argument o tom, že obvinený začal splácať pôžičky až po podaní trestného oznámenia – súd zrejme opomenul tú skutočnosť, že obvinený začal čiastočne plniť svoje záväzky voči poškodeným ešte pred podaním trestného oznámenia, čo tvrdil aj poškodený. Ďalšie časti pôžičiek splácal v čase, keď mu sv. [REDACTED] čiastočne vrátil peňažné prostriedky, ktoré mu obvinený zveril. V tejto súvislosti je nevyhnutné uviesť, že obvinený nevedel, kedy poškodený podal trestné oznámenie, že sa mal dopustiť trestného činu

K postupu a konaniu poškodeného [REDACTED] je nevyhnutné uviesť, že práve jeho konanie malo do veľkej miery vplyv na vznik celého konfliktného stavu. Pokial' by sa tento domáhal vrátenia skutočne poskytnutých pôžičiek a nedomáhal sa vydania peňažných prostriedkov, na ktoré nemá žiadny právny nárok a ktoré nikdy obvinenému nepožičal, zrejme by nebol dôvod, aby sa obv. [REDACTED] začal proti takému konaniu brániť a to aj podaním žaloby o určenie neplatnosti zmlúv o poskytnutí pôžičiek. Obvinený [REDACTED] nikdy nespochybňoval výšku skutočného dlhu voči poškodeným. Aj súd po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že obrana obv. [REDACTED] v tomto smere dôvodná a že tvrdenia a výpovede poškodeného [REDACTED] ohľadne celkovej sumy pôžičiek nie je možné vyhodnotiť ako pravdivé. V tejto súvislosti je preto nevyhnutné poukázať na to, že výpoved' svedka - poškodeného [REDACTED] potom nie je možné hodnotiť ako dôveryhodnú vo všetkých jej aspektoch a to aj v už vyššie spomenutej časti týkajúcej sa údajného tvrdenia obvineného, že mal v úmysle zhodnotiť požičané peňažné prostriedky v zahraničných bankách. Prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto sa na škodu cudzieho majetku obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu a spôsobí tým kvalifikované vysokú škodu. Obvinený sa na škodu majetku poškodených neobohatil tým

spôsobom, že by poškodených uviedol do omylu. Takýto záver nie je možné z vykonaného dokazovania vyvodiť. Obvinený v dobrej viere z predchádzajúcej svojej spôsobilosti a schopnosti jemu zverené prostriedky zhodnotiť a vrátiť ich aj s výnosom poškodeným, pokračoval v tejto činnosti, až kým sa svedok [REDACTED] nedostal do situácie, že neboli schopní vrátiť obvinenému zverené peňažné prostriedky. V tomto konaní obvineného nie je možné zistiť uvádzanie poškodených do omylu a vylákanie peňažných prostriedkov v dôsledku takto ním vyvolaného omylu. Pokial' ide o preukazovanie skutočnej výšky pôžičiek, odkazujem týmto na podrobne a vyčerpávajúce vysvetlenia a dôkazy predložené obv. [REDACTED] v priebehu konania pred Okresným súdom Martin. Za danej situácii tvrdím, že obv. [REDACTED] nenaplnil žiadny zo znakov skutkovej podstaty prečinu podvodu a že v celom rozsahu ide medzi ním a poškodenými len o občiansko-právny vzťah, ktoré je predmetom iných súdnych konaní. Obvinený mal byť za danej situácii postupom podľa § 285 písm. b) Tr. por. osloboodený spod obžaloby a poškodení mali byť so svojim nárokom na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konania postupom podľa § 288 ods. 3 Tr. por. Obžalovaný preto žiada krajský súd, aby rozsudok Okresného súdu Martin sp.zn. 2T/92/2009 zo dňa 25.02.2011 postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b) a f) Tr. por. zrušil a aby postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vyhlásil rozsudok, ktorým obvineného postupom podľa § 285 písm. b) Tr. por. osloboodi obvineného spod obžaloby a postupom podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodených s ich nárokmi na náhradu škody odkáže na občianske súdne konanie.“

Dňa [REDACTED] bolu súdu prvého stupňa doručené písomné odvolanie poškodeného [REDACTED]. Poškodený [REDACTED] v tomto odvolaní, ktoré má rozsiahly charakter (sedem strán), podrobne hodnotí skutkový stav veci, priebeh hlavného pojednávania, hodnotí dokazovanie vykonané súdom prvého stupňa, navrhuje, aby odvolací krajský súd vyniesol rozsudok, že obžalovaný [REDACTED] spôsobil [REDACTED] škodu vo výške 21 609,24 Eur (651 000,- Sk), pričom v rámci podmienečného odkladu výkonu trestu [REDACTED] ukladá povinnosť v príkaze nahradíť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu [REDACTED]. Prílohou tohto odvolania poškodeného [REDACTED] sú kópie rôznych listinných dôkazov v počte piatich strán.

Dňa [REDACTED] bolo odvolaciemu súdu doručené písomné podanie poškodeného [REDACTED] označené ako „Odvolanie poškodeného k Odôvodnenie odvolania proti rozsudku“. V tomto písomnom podaní v rozsahu štyroch strán poškodený [REDACTED] hodnotí postup súdu prvého stupňa pri doručovaní odôvodnenia odvolania advokáta obžalovaného, ako i postup odvolacieho súdu pri nariadení termínu verejného zasadnutia. V podaní ďalej znova hodnotí vykonané dokazovanie, popisuje podrobne skutkový stav a predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie existujúceho skutkového stavu. Navrhuje odvolaciemu Krajskému súdu v Žiline vyhlásiť rozsudok, ktorým aby minimálne potvrdil už vydaný rozsudok Okresného súdu Martin pod sp.zn. 2T/92/2009 zo dňa 25.2.2011 a obžalovaného zaviazal nahradíť poškodeným [REDACTED] škodu vo výške 21 609,24 Eur a [REDACTED] škodu vo výške 4 088,46 Eur, pričom v rámci podmienečného odkladu výkonu trestu uložil [REDACTED] povinnosť v príkaze nahradíť im i v skúšobnej dobe spôsobenú škodu, prípadne vyhlásil nový rozsudok, ktorým by potvrdil už vydaný trestný rozkaz zo dňa [REDACTED] pod sp.zn. [REDACTED], za čo d'akuje. Na záver tejto strojom vyhotovenej písomnosti je rukou písaný nasledovný text:

„Ja [REDACTED] sa svojim podpisom pripájam k tomuto odvolaniu v predmetoch veci ktoré so mňou súvisia, ako aj návrhom na vydanie rozsudku a k náhrade mojej škody. V [REDACTED]“, ukončené nečitateľným podpisom.

Dňa [REDACTED] pred verejným zasadnutím bolo odvolaciemu súdu doručené písomné podanie [REDACTED], označené ako „Vyjadrenie poškodeného k podanému Odôvodneniu obžalovaného“. V tomto písomnom podaní [REDACTED] hodnotí dokazovanie vykonané v priebehu hlavného pojednávania v konaní pred súdom prvého stupňa, vyčísluje úroky z omeškania zo sumy, ktorú zapožičal obžalovanému [REDACTED], a navrhuje Krajskému súdu Žilina, aby vyhlásil rozsudok, ktorým by potvrdil už vydaný trestný rozkaz Okresného súdu Martin zo dňa [REDACTED] pod sp.zn. [REDACTED], v ktorom by uložil a zaviazal [REDACTED] v rámci povoleného odkladu výkonu trestu odňatia slobody povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradíť mu v skúšobnej dobe spôsobenú škodu vo výške 4 088,46 Eur, tak ako už bolo

rozhodnuté v predmetnom trestnom rozkaze. Prílohu podania tvorí päť strán kópií rôznych listín.

K písomným dôvodom odvolania obžalovaného [] a poškodeného [] sa príslušný prokurátor nevyjadril.

Na verejnem zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť, pretože nie je dôvodné. Rovnako navrhol zamietnuť aj odvolanie poškodeného, pretože o nárokoch poškodených už bolo rozhodnuté, alebo sa o nich ešte stále koná. Poškodený [] uviedol, že nemá žiadne návrhy. Poškodený [] navrhol, aby krajský súd rozhadol v zmysle jeho návrhov, pretože obvinený nepredložil žiadne relevantné písomné doklady, ktoré by preukázali pravdivosť jeho tvrdení. Obhajca obžalovaného [] sa pridržiaval písomného návrhu, alternatívne, ak je súd presvedčený o vine jeho klienta, navrhol mu uložiť primeraný peňažný trest. Obžalovaný [] uviedol, že sa pridržiava návrhu, ktorý dal jeho právny zástupca. Vyjadril lútost' nad celou vecou, v žiadnom prípade nechcel nikoho uviesť do omylu alebo sa obohatiť na niekoho úkor. Obhajca v rámci doplňujúceho záverečného návrhu uviedol, že podľa výšky uloženého peňažného trestu by žiadal povoliť obžalovanému primerané splátky, pretože obžalovaný si je vedomý následkov nezaplatenia peňažného trestu. Obžalovaný [] doplnil svoj záverečný návrh tým, že v súčasnosti je nezamestnaný, ale od [] nastupuje na nové pracovisko v [] a to do spoločnosti [] s príjomom medzi 700,- až 800,- Eur mesačne.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmavaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por. Odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), obsah odvolania spĺňa náležitosť § 311 ods. 1, 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného pokračovacieho prečinu (pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Skutkové zistenia prvostupňového súdu, tak ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku, sú správne a úplné, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázke skutkových zistení odkazuje na veľmi podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo veci v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vydal z neho správne skutkové zistenia.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námitku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Obžalovaný odvolanie založil na opakovanych dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jeho námitkami, skutkovými a právnymi, sa ale súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostało na odvolacom súde. Vina obžalovaného musí byť

dokázaná na základe dôkazov vykonaných v súlade s Trestným poriadkom. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam.

Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viest' odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (R 53/1992). V prejednávanej veci odvolací súd ani sám na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy vyhodnotil súd prvého stupňa.

Pri ustaľovaní skutkového stavu sa odvolací súd stotožnil aj s postupom súdu prvého stupňa, ktorý upravil oproti obžalobe skutok pod bodom 2/. K tomuto odvolací súd poukazuje na správne dôvody súdu prvého stupňa, ktorý svoj postup odôvodnil nasledovne: „Súd však nemal bez pochybností preukázané, že sumy finančných prostriedkov uvedené v piatich zmluvách, na základe ktorých poškodený [redakcia] obžalovanému reálne požičal finančné prostriedky, neobsahovali aj predpokladané výnosy. Obrana obžalovaného v tejto časti pôsobí vierohodnejšie, pretože v jednom prípade predložil i bankový pokladničný doklad zo [redakcia] z ktorého vyplýva, že mu bola poškodeným vložená na účet suma 60 000,- Sk a nie 66 000,- Sk, ako je uvedené

v zmluve o pôžičke z toho istého dňa. Súd preto uznal obžalovaného za vinného tak, ako je uvedené vo výroku skutkovej vety v bode 2/ rozsudku, teda žalované sumy oproti obžalobe znížil o predpokladaný výnos, pretože nemal jednoznačne, bezpečne a bez pochybností preukázané, s poukazom na absenciu iných priamych dôkazov ohľadom tejto čiastkovej okolnosti, že sumy uvedené v zmluvách o pôžičkách s [REDACTED] neobsahovali i dohodnutý výnos.“

Súd prvého stupňa správne odôvodnil aj svoj právny záver vo vzťahu ku konaniu obžalovaného [REDACTED] ktorý svojím konaním uviedol poškodených do omylu a naplnil tak zákonné znaky skutkovej podstaty pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na správne dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý doslova uviedol: „Súd nemá dôvod neveriť zhodným výpovediam oboch poškodených, že obžalovaný slúbil finančné prostriedky investovať v bližšie nešpecifikovaných zahraničných bankách. Obžalovaný sice túto skutočnosť v celom priebehu konania popieral, avšak zhodné tvrdenia poškodených o tom, že obžalovaný im povedal o oprávnení obchodovať na devízovom trhu, investovať v zahraničnej banke (niekde na [REDACTED]), značkovo sa obliekal, mal motorové vozidlo, ako aj výška dohodnutého úroku, viedli súd k tomu, že zhodným tvrdeniam poškodených v tejto čiastkovej okolnosti uveril.“

Súd prvého stupňa v ďalšej časti svojich dôvodov uviedol: „Obžalovaný podľa vlastnej výpovede nemá vysokoškolské vzdelanie, nevlastní nehnuteľný ani hnuteľný majetok vyššej hodnoty, nie je zamestnancom finančného subjektu. Finančné prostriedky od poškodených neinvestoval v zahraničnej banke, ale požičal ďalšej fyzickej osobe, ktorá s ním mala dovtedy spoľahlivo obchodovať a až v tomto čase mu prestala vracať finančné prostriedky. V tejto súvislosti treba poznamenať, že výpoved' svedka [REDACTED]

[REDACTED] vyznieva nevierohodne, pretože svedok o finančných prostriedkoch vypovedal všeobecne a nejasne. Obžalovaný svoj úmysel a zámer požičať finančné prostriedky poškodených inej fyzickej osobe však pri uzatváraní zmlúv vôbec neuvádzal. Poškodení sa zrozumiteľne v konaní vyjadrili, že ak by boli o tej skutočnosti vedeli, tak by pôžičky s obžalovaným neuzatvorili. Tvrdeniami o investovaní v zahraničných bankách poškodených uvádzal do omylu. Na základe tohto omylu mu požičali finančné

prostriedky. Vyhodnotením týchto skutkových okolností v súhrne je dostatočne preukázané, že obžalovaný už v čase požičiavania finančných prostriedkov vedel a bol minimálne uzrozumený s tým, že finančné prostriedky poškodeným v lehote splatnosti nevráti.“ Odvolací súd si tieto správne úvahy súdu prvého stupňa v plnom rozsahu osvojil a nemá k nim čo podstatné dodať.

Odvolací súd pripomína, že odvolateľ primárne namieta v odvolaní hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplynúť z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neradije jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Súd prvého stupňa nepochybí ani pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, keď vychádzal z ustanovení §§ 34, 36, 37, 38 Tr. zák. Uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu je zákonný. Správne sú aj závery súdu prvého stupňa, pre ktoré neuložil obžalovanému na návrh obhajcu peňažný trest. K uloženiu tohto trestu nepristúpil preto, lebo príjem obžalovaného, ktorý je asi 330,- Eur mesačne, i skutočnosť, že poškodený doposiaľ neuhradil celú škodu, neboli dostatočné pre splnenie všetkých zákonných podmienok k tomu, aby obžalovanému ██████████ mohol byť uložený peňažný trest, pretože po nezaplatení trestu obžalovaným by bol zrejme nevymožiteľný.

Obhajca obžalovaného, ako i obžalovaný samotný v priebehu verejného zasadnutia v konaní pred odvolacím súdom alternatívne znova navrhli uloženie

peňažného trestu, pričom obhajca obžalovaného podľa výšky peňažného trestu navrhol povoliť obžalovanému splácať peňažný trest v primeraných splátkach. Obžalovaný [REDACTED] na verejnom zasadnutí ale zároveň prehlásil, že je nezamestnaný a zamestnať sa má až od [REDACTED], pričom o tejto skutočnosti nepredložil žiadnený dôkaz. Podľa § 57 ods. 1 Tr. zák. pri ukladaní peňažného trestu súd prihliadne na osobné a majetkové pomery páchateľa. Peňažný trest neuloží, ak je zrejmé, že by bol nevymožiteľný. V konaní pred odvolacím súdom sa obžalovaný [REDACTED] ani len nepokúsil preukázať odvolaciemu súdu svoje majetkové pomery v takom rozsahu, aby odvolací súd mohol uvažovať o uložení peňažného trestu. Ak je páchateľ bez zamestnania, ako je to v prípade obžalovaného [REDACTED] a neprekázal konajúcemu súdu také majetkové pomery, ktoré by mu reálne umožňovali zaplatiť peňažný trest, uloženie peňažného trestu by bolo nezákonným rozhodnutím.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku rozsudku obžalovaným [REDACTED] a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por.

Na základe týchto skutočností potom krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie obžalovaného [REDACTED] podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Podľa § 307 ods. 1 písm. c) Tr. por. rozsudok môže odvolaním napadnúť poškodený len pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Podľa § 308 ods. 1 Tr. por. v neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody. Poškodený [REDACTED] vo svojom písomnom odvolaní, ako aj v podaní označenom podľa obsahu ako vyjadrenie k odvolaniu obžalovaného rozoberá podrobne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa, navrhuje úpravu skutkovej vety rozsudku súdu prvého stupňa a navrhuje uloženie povinnosti obžalovanému [REDACTED] nahradit' v skúšobnej dobe spôsobenú škodu. Až v ďalšom podaní zo [REDACTED]

okrem iných návrhov, akým je potvrdenie už vydaného rozsudku Okresného súdu Martin pod sp.zn. 2T/92/2009, vyhlásenie nového rozsudku, ktorým by odvolací súd potvrdil už vydaný trestný rozkaz zo [redakcia] pod sp.zn. [redakcia] navrhol, aby súd zaviazal obžalovaného nahradíť poškodenému [redakcia] škodu vo výške 21 609,24 Eur a [redakcia] škodu vo výške 4 088,46 Eur. Na tomto mieste odvolací súd poznamenáva, že samotný poškodený [redakcia] odvolanie proti výroku o náhrade škody rozsudku súdu prvého stupňa nepodal. Krajský súd ustáli, že poškodený [redakcia] podal odvolanie sice proti takým výrokom rozsudku, ktoré podľa zákona nemôže napadnúť, z obsahu jeho odvolania však možno vyvodíť, že napáda aj výrok o náhrade škody, a preto na základe jeho odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade škody. Súd prvého stupňa podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal aj poškodeného [redakcia] s nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie. Z dôvodov napadnutého rozsudku v vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu škody poškodeným [redakcia] sú [redakcia] prvého stupňa poukázal na to, že podľa výsledkov dokazovania obžalovaný tomuto poškodenému doposiaľ uhradil sumu 18 090,69 Eur (545 000,- Sk), pričom podľa skutkovej vety napadnutého rozsudku bola tomuto poškodenému konaním obžalovaného [redakcia] spôsobená škoda vo výške 19 816,77 Eur (597 000,- Sk). Faktom zostáva i skutočnosť, že poškodený [redakcia] si svoje nároky na zaplatenie istiny a príslušenstva uplatňuje v rámci občianskych súdnych konaní, ktoré v čase rozhodovania súdom v trestnom konaní právoplatne rozhodnuté neboli. Ďalšie zistovanie toho, čo v rámci nárokov poškodeného [redakcia] bolo v občianskom súdnom konaní priznané ako istina, úroky z omeškania, resp. zmluvná pokuta, by zjavne presiahlo rámec adhézneho konania v rámci trestného konania a bolo by aj v rozpore so zásadou rýchlosťi trestného konania, a preto postup súdu prvého stupňa podľa § 288 ods. 1 Tr. por. vo vzťahu k poškodenému [redakcia] bol správny.

Na záver odvolací súd poznamenáva, že súd prvého stupňa sa pri odôvodňovaní rozhodnutia podľa § 288 ods. 1 Tr. por. vo vzťahu k nároku na náhradu škody uplatneného poškodeným [redakcia] dopustil nepresnosti, pokiaľ tvrdí, že v sporoch poškodeného a obžalovaného bol Okresným súdom [redakcia] vydaný aj platobný

rozkaz, sp.zn. [REDACTED] V skutočnosti Okresný súd [REDACTED] platobným rozkazom, č.k. [REDACTED] ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 6.6.2007, uložil povinnosť [REDACTED] zaplatiť [REDACTED] [REDACTED] sumu 121 902,- Sk spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od [REDACTED] do zaplatenia. Z tohto platobného rozkazu potom vyplýva, že o nárokoch na náhradu škody poškodeného [REDACTED] bolo už rozhodnuté právoplatným rozhodnutím príslušného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu st'ažnosť nie je prípustná.

V Žiline, dňa 23. augusta 2011

